

Onsdagen den 15 januari 2020

P9_TA(2020)0009

Årsrapport om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

Europaparlamentets resolution av den 15 januari 2020 om genomförande av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken – årsrapport (2019/2135(INI))

(2021/C 270/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 20 december 2013, den 26 juni 2015, den 15 december 2016, den 22 juni 2017, den 28 juni 2018, den 14 december 2018 och den 20 juni 2019,
- med beaktande av rådets slutsatser om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken av den 25 november 2013, den 18 november 2014, den 18 maj 2015, den 27 juni 2016, den 14 november 2016, den 18 maj 2017, den 17 juli 2017, den 25 juni 2018 och den 17 juni 2019,
- med beaktande av dokumentet *Delade visioner, gemensamma åtgärder: Ett starkare Europa – En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik*, som lades fram den 28 juni 2016 av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik,
- med beaktande av de gemensamma förklaringarna av den 8 juli 2016 och den 10 juli 2018 från Europeiska rådets respektive kommissionens ordförande och Natos generalsekreterare,
- med beaktande av det gemensamma paket med 42 förslag som godkändes av Europeiska unionens råd respektive Nordatlantiska rådet den 6 december 2016 och framstegsrapporterna av den 14 juni och den 5 december 2017 om genomförandet av dessa, och det nya paket med 32 förslag som godkändes av de båda råden den 5 december 2017,
- med beaktande av diskussionsunderlaget av den 7 juni 2017 om framtiden för ett europeiskt försvar (COM(2017)0315),
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2013 om EU:s militära strukturer: nuläge och framtidsutsikter ⁽¹⁾,
- med beaktande av FN-stadgan och Helsingforslutakten av den 1 augusti 1975 från Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa,
- med beaktande av sin resolution av den 12 september 2017 om en rymdstrategi för Europa ⁽²⁾,
- med beaktande av sin rekommendation av den 15 november 2017 till rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten om det östliga partnerskapet inför toppmötet i november 2017 ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2016 om en europeisk försvarsunion ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 144.

⁽²⁾ EUT C 337, 20.9.2018, s. 11.

⁽³⁾ EUT C 356, 4.10.2018, s. 130.

⁽⁴⁾ EUT C 224, 27.6.2018, s. 18.

Onsdagen den 15 januari 2020

- med beaktande av sin resolution av den 16 mars 2017 om konstitutionella, rättsliga och institutionella följder av en gemensam säkerhets- och försvarspolitik: de möjligheter som Lissabonfördraget erbjuder ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2017 om mandatet för trepartsmötet om förslaget till budget för 2018 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2018 om militär rörlighet ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1092 av den 18 juli 2018 om inrättande av ett europeiskt försvarsindustriellt utvecklingsprogram som syftar till att stödja konkurrenskraften och innovationsförmågan inom unionens försvarsindustri ⁽⁸⁾,
- med beaktande av lagstiftningsresolution av den 18 april 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska försvarsfonden ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 23 november 2016 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) ⁽¹⁰⁾, av den 13 december 2017 om årsrapporten om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik ⁽¹¹⁾ och av den 12 december 2018 om årsrapporten om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik ⁽¹²⁾,
- med beaktande av dokumentet *Implementation Plan on Security and Defence* (genomförandeplan på säkerhets- och försvarsområdet) som lades fram av vice ordföranden/den höga representanten den 14 november 2016,
- med beaktande av sin resolution av den 13 juni 2018 om förbindelserna mellan EU och Nato ⁽¹³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 30 november 2016 *En europeisk försvarshandlingsplan* (COM(2016)0950),
- med beaktande av det nya försvarspaket som kommissionen lade fram den 7 juni 2017 i pressmeddelandet *Ett EU som försvarar: EU-kommissionen inleder en debatt om en säkerhets- och försvarsunion*,
- med beaktande av sina resolutioner av den 14 december 2016 om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ⁽¹⁴⁾, av den 13 december 2017 om årsrapporten om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ⁽¹⁵⁾ och av den 12 december 2018 om årsrapporten om genomförandet av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av Rysslands olagliga invasion och annektering av Krimhalvön,
- med beaktande av avtalet om medeldistanskärnvapen (INF-avtalet), Rysslands upprepade brott mot detta avtal, inbegripet utvecklandet och utplaceringen av markbaserade kryssningsrobotar av typen 9M729 samt USA:s och Rysslands utträde ur avtalet,
- med beaktande av Rysslands kränkningar av medlemsstaters luftrum och sjögränser,

⁽⁵⁾ EUT C 263, 25.7.2018, s. 125.

⁽⁶⁾ EUT C 334, 19.9.2018, s. 253.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2018)0498.

⁽⁸⁾ EUT L 200, 7.8.2018, s. 30.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P8_TA(2019)0430.

⁽¹⁰⁾ EUT C 224, 27.6.2018, s. 50.

⁽¹¹⁾ EUT C 369, 11.10.2018, s. 36.

⁽¹²⁾ Antagna texter P8_TA(2018)0514.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P8_TA(2018)0257.

⁽¹⁴⁾ EUT C 238, 6.7.2018, s. 89.

⁽¹⁵⁾ EUT C 369, 11.10.2018, s. 47.

⁽¹⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2018)0513.

Onsdagen den 15 januari 2020

- med beaktande av Kinas ökande ekonomiska och militära närvaro i Medelhavsländerna och de afrikanska länderna,
- med beaktande av hotet från inhemsk och utländsk terrorism, i första hand från grupper som IS och al-Qaida,
- med beaktande av ny teknik såsom artificiell intelligens, rymdkapacitet och kvantdatorteknik, som erbjuder nya möjligheter för mänskligheten men också skapar nya utmaningar inom försvars- och utrikespolitiken vilka kräver en tydlig strategi och samförstånd bland allierade,
- med beaktande av domstolens dom av den 24 juni 2014 i mål C-658/11, Europaparlamentet – med stöd av kommissionen – mot Europeiska unionens råd ⁽¹⁷⁾,
- med beaktande av unionens handlingsplan för militär rörlighet, som offentliggjordes den 28 mars 2018,
- med beaktande av rådets slutsatser *Förstärkning av det strategiska partnerskapet mellan FN och EU för fredsfrämjande insatser och krishantering: prioriteringar 2019-2021*, som antogs den 18 september 2018,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A9-0052/2019).

En varaktigt osäker och oförutsägbar säkerhetsmiljö

1. Europaparlamentet konstaterar den ihållande försämringen av EU:s säkerhetsmiljö nu när unionen står inför en rad utmaningar som direkt eller indirekt påverkar medlemsstaternas och dess medborgares säkerhet: väpnade konflikter och instabila stater på den europeiska kontinenten och i dess närhet som framkallar massiva folkfördrivningar och kränkningar av de mänskliga rättigheterna som underlättas av gränsöverskridande nätverk för organiserad brottslighet, jihadistisk terrorism, it-angrepp, hybridhot och hybridkrigföring mot europeiska länder, en försvagning av nedrustningsarbetet och internationella vapenkontrollordningar samt ökande hot mot naturresurser, osäker energiförsörjning och klimatförändringar.
2. Europaparlamentet anser att instabilitet och oförutsägbarhet vid unionens gränser och i dess nära grannskap (Nordafrika, Mellanöstern, Kaukasien, Balkan, östra Medelhavsområdet, den ryska aggressionen mot Ukraina och Georgien osv.), liksom i dess vidare grannskap (Sahel, Afrikas horn osv.), utgör både ett direkt och indirekt hot mot kontinentens säkerhet. Parlamentet betonar att det finns ett oupplösligt samband mellan inre och yttre säkerhet. Ett aktivt engagemang i grannskapet ligger i unionens intresse.
3. Europaparlamentet noterar att vissa globala aktörer (USA, Kina och Ryssland) och allt fler regionala aktörer (Turkiet, Iran, Saudiarabien osv.) försöker befästa sin makt genom en kombination av ensidiga diplomatiska utspel, skiftande allianser, destabiliserande verksamhet av främst hybridkaraktär och ökande militär uppladdning.
4. Europaparlamentet understryker Arktis växande geopolitiska betydelse och dess inverkan på säkerhetssituationen i EU och globalt. EU uppmanas kraftfullt att arbeta för en mer sammanhållen intern och extern politik, en strategi för Arktis och en konkret handlingsplan för EU:s engagemang i Arktis, även med beaktande av de säkerhetsrelaterade och geostrategiska aspekterna. Parlamentet noterar EU:s kapacitet att bidra till att lösa potentiella säkerhetsutmaningar och geostrategiska utmaningar.
5. Europaparlamentet uttrycker allvarlig oro över Turkiets allmänna destabiliserande beteende, däribland landets olagliga aktiviteter inom Cyperns exklusiva ekonomiska zon/kontinentalsockel, som strider mot internationell rätt och goda grannförbindelser och utgör ett hot mot fred och stabilitet i en redan bräcklig region.

⁽¹⁷⁾ Domstolens dom (stora avdelningen) av den 24 juni 2014, Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

Onsdagen den 15 januari 2020

6. Europaparlamentet beklagar djupt att vissa av dessa aktörer i detta sammanhang avsiktligt kringgår eller försöker sabotera de multilaterala mekanismer, de principer i FN-stadgan och de tillämpliga bestämmelser i internationell rätt som är nödvändiga för att bevara freden. Parlamentet konstaterar att de kan bli ett direkt hot mot EU:s säkerhet och äventyra etablerade bilaterala förbindelser mellan EU och partnerländer.
7. Europaparlamentet betonar vikten av multilaterala förhandlingar mellan EU och de berörda parterna för att bemöta hotet från kärnvapenspridning. Parlamentet kräver respekt för kärnvapenfördragen och stöd för ingåendet av ett nytt fördrag som ska ersätta INF-avtalet samt en förlängning av icke-spridningsfördraget under 2020.
8. Europaparlamentet betonar att en förstärkning av de materiella förbindelserna med Öst- och Sydostasien är av avgörande betydelse för EU:s regelbaserade, övergripande och hållbara strategi för konnektivitet. Parlamentet noterar den militära uppladdningen i regionen och uppmanar alla berörda parter att respektera rätten till fri sjöfart, att lösa meningsskiljaktigheter med fredliga medel och att avhålla sig från ensidiga åtgärder för att ändra status quo, inbegripet i Öst- och Sydkinesiska havet och Taiwansundet. Parlamentet uttrycker oro över att utländsk inblandning från autokratiska regimer i form av desinformation och it-angrepp i samband med de förestående allmänna valen hotar asiatiska demokratier och den regionala stabiliteten. Parlamentet upprepar sitt stöd för att Taiwan på ett meningsfullt sätt ska kunna delta i internationella organisationer, mekanismer och verksamheter.
9. Europaparlamentet uttrycker oro över rysk aktivitet och politik som fortsätter att destabilisera och förändra säkerhetsmiljön. Parlamentet betonar att Rysslands ockupation av östra Ukraina fortfarande pågår, att Minskavtalen inte har genomförts och att den olagliga annekteringen och militariseringen av Krimhalvön och Donbas fortsätter. Parlamentet uttrycker oro över att Ryssland fortsätter att hålla konflikter frusna i Europa (Moldavien och Georgien). Det behövs en gemensam röst i fråga om EU:s politik i detta sammanhang.
10. Europaparlamentet fortsätter att fördöma Rysslands militära ingripande och olagliga annektering av Krimhalvön. Parlamentet uttrycker sitt stöd för Ukrainas enhet, suveränitet och territoriella integritet.
11. Europaparlamentet påminner om vikten av att EU för en konsekvent politik i situationer som innebär ockupation eller annektering av territorier.
12. Europaparlamentet konstaterar att unionen har varit långsam med att reagera på och anpassa sig – politiskt, diplomatiskt och militärt – till nya kriser och till detta nya internationella sammanhang. På det specifika området försvarar parlamentet att EU:s förmåga att spela en avgörande roll i externa kriser och uppnå sin fulla potential hämmas genom otillräckliga investeringar, kapacitetsbrister och bristande interoperabilitet men även, och framför allt, en politisk ovilja att genomföra de kraftfulla bestämmelser som fastställs i fördragen och de många samarbetsarrangemangen mellan medlemsstater. Parlamentet är medvetet om och understryker vidare att inget land på egen hand kan hantera säkerhetsutmaningarna på den europeiska kontinenten och i dess omedelbara närhet. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att göra omröstning med kvalificerad majoritet i rådet på området för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) till en politisk prioritet där EU-fördraget så tillåter. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta fram en verkningsfull integrerad strategi för kriser och konflikter som kombinerar civila och militära medel på bästa möjliga och mest balanserade sätt. Parlamentet anser att unionens förmåga att reagera lämpligt på kriser och konflikter som uppstår också är beroende av hur snabbt besluten fattas. Parlamentet konstaterar att riktade restriktiva åtgärder kan vara effektiva verktyg, men betonar att de inte bör påverka oskyldiga människor och att de bör ligga i linje med principerna i FN-stadgan och i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp).
13. Europaparlamentet välkomnar medvetenheten om att det finns gemensamma säkerhetsintressen och EU-medlemsstaternas, de övriga europeiska ländernas och de europeiska institutionernas växande politiska vilja att agera gemensamt för sin säkerhet genom att ge sig själva större möjligheter att agera på ett mer förebyggande, snabbare, effektivare och självständigare sätt. Endast genom ett kollektivt grepp kan EU bli starkare och ta ett större ansvar för sin egen säkerhet och sitt eget försvar.
14. Europaparlamentet betonar att dessa utmaningar bäst bemöts tillsammans, inte av varje land för sig. Parlamentet anser att det är av avgörande betydelse att EU reagerar på utmaningarna på ett snabbt, konsekvent och verkningsfullt sätt, med en enda röst och i samförstånd med allierade, partner och andra internationella organisationer.

Onsdagen den 15 januari 2020

15. Europaparlamentet är övertygat om att svaret på EU:s säkerhetsutmaningar främst består i att definiera och stärka unionens strategiska oberoende, dess kapacitet och dess förmåga att arbeta i strategiska partnerskap med andra.
16. Europaparlamentet understryker att det strategiska partnerskapet mellan EU och Nato är grundläggande för att ta itu med de säkerhetsutmaningar som EU och dess grannskap står inför. Parlamentet betonar att EU:s strategiska oberoende inte innebär en utmaning mot Nato och inte heller undergräver den nuvarande säkerhetsstrukturen i Europa. Ett starkare Europa stärker Nato och gör det möjligt för EU att ta sig an fler globala utmaningar tillsammans med Nato.
17. Europaparlamentet välkomnar de framsteg med att stärka GSFP som gjorts under de senaste fem åren och uppmanar rådet och kommissionen att vidareutveckla unionens förmåga att agera som en global partner som företräder EU-medborgarnas intressen och agerar som en positiv kraft i internationella förbindelser.
18. Europaparlamentet välkomnar och stöder operation Atlantic Resolve och Natos initiativ Enhanced Forward Presence på den europeiska kontinenten och erkänner vikten av Natotrupper för att avskräcka från ytterligare rysk aggression och ge avgörande stöd i händelse av konflikt.
19. Europaparlamentet erkänner det europeiska engagemanget och stödet för insatsen Resolute Support i Afghanistan. Parlamentet erkänner vidare betydelsen av detta uppdrag för Afghanistans och regionens stabilitet och säkerhet.

Behovet att utveckla och stärka EU:s strategiska oberoende

20. Europaparlamentet konstaterar att ambitionen att uppnå ett strategiskt oberoende för EU för första gången fördes fram i Europeiska rådets slutsatser av den 19 och 20 december 2013 och för första gången erkändes i *En global strategi för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik*, som lades fram av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik den 28 juni 2016 och där EU:s strategiska oberoende fastställdes som ett långsiktigt mål samt gradvis synkronisering och ömsesidig anpassning av nationella försvarsplaneringscykler och kapacitetsutvecklingsprocesser efterlystes.
21. Europaparlamentet anser att EU:s strategiska oberoende bygger på unionens förmåga att stärka sin frihet att bedöma sin självständiga operativa kapacitet bestående av trovärdiga militära styrkor, sin industriella kapacitet att tillverka nödvändig utrustning för sina styrkor samt sin politiska förmåga att fatta beslut när omständigheterna så kräver, och återspeglar målet att ta större ansvar för den europeiska säkerheten, i syfte att försvara sina gemensamma intressen och värden, tillsammans med partner där så är möjligt och på egen hand när det är nödvändigt. Parlamentet betonar att energitrygghet är en viktig faktor för att uppnå strategiskt oberoende. Parlamentet är fast övertygat om att EU:s strategiska oberoende bör inbegripa kapacitet att sätta in militära styrkor i EU:s periferi.
22. Europaparlamentet anser därför att EU:s strategiska oberoende i första hand grundar sig på unionens förmåga att utvärdera en krissituation och att självständigt fatta beslut, vilket med nödvändighet förutsätter en oberoende och effektiv beslutsprocess, metoder för bedömning samt en frihet att analysera och vidta åtgärder. Parlamentet anser vidare att EU:s strategiska oberoende grundar sig på unionens förmåga att agera på egen hand, när dess intressen står på spel (insatsområden som betraktas som prioriterade av EU:s medlemsstater) eller inom ramen för befintliga samarbetsarrangemang. Parlamentet understryker att EU:s strategiska oberoende är en del av ett multilateralt ramverk som respekterar åtaganden inom ramen för FN och kompletterar de allianser och partnerskap i vilka de flesta medlemsstater är parter. Parlamentet betonar att det strategiska oberoendet inte förutsätter att unionen systematiskt, överallt och vid varje tidpunkt, agerar på egen hand.
23. Europaparlamentet anser att befästandet av EU:s strategiska oberoende är beroende av en övergripande Gusp som stöds av europeiska försvarssamarbeten på de tekniska, kapacitetsrelaterade, industriella och operativa områdena. Parlamentet anser att det endast är genom praktiska och flexibla samarbeten som bygger på pragmatiska initiativ som det går att gradvis övervinna svårigheterna, bygga upp en verklig gemensam strategisk kultur och utforma gemensamma svar som är anpassade till de mest angelägna säkerhets- och försvarsfrågorna för EU.

Onsdagen den 15 januari 2020

24. För att öka EU:s strategiska oberoende måste medlemsstaterna öka sina försvarsutgifter och sikta på målet 2 procent av BNP. Europaparlamentet anser att ökade investeringar i säkerhet och försvar är en brådskande fråga för medlemsstaterna och EU och att försvarssolidaritet och försvarssamarbete bör bli normen.

25. Europaparlamentet betonar att EU:s strategiska oberoende på allvar kan uppnås endast om medlemsstaterna visar politisk vilja, sammanhållning och solidaritet, vilket också återspeglas i synnerhet i behovet att prioritera upphandling av europeisk kapacitet där utrustningen uppfyller högsta standard och är tillgänglig och konkurrenskraftig, så att man samtidigt säkrar ömsesidig tillgång till de starkt skyddade krigsmaterielmarknaderna.

26. Europaparlamentet upprepar att EU:s strategiska oberoende är en legitim och nödvändig strävan och måste förbli ett prioriterat mål för Gusp och den europeiska försvarspolitiken. Det praktiska och operativa genomförandet av det strategiska oberoendet är en fråga för både EU och medlemsstaterna.

Verkliga framsteg för att uppnå strategiskt oberoende för EU

27. Europaparlamentet vidhåller att EU:s strategiska oberoende måste ta praktisk form på områdena utrikes- och säkerhetspolitik, industri, kapacitet (gemensamma program, investeringar i försvarsteknik) och insatser (finansiering av insatser, kapacitetsuppbyggnad för partner samt kapacitet att planera och genomföra uppdrag).

28. Europaparlamentet anser att det är lämpligt att driva en restriktiv vapenexportpolitik för alla typer av vapen, även för varor med dubbla användningsområden. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att följa EU:s uppförandekod för vapenexport. Parlamentet upprepar att samtliga medlemsstater strikt måste tillämpa de regler som fastställs i rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp av den 8 december 2008⁽¹⁸⁾ om vapenexport, inklusive den fasta tillämpningen av kriterium två avseende respekten för de mänskliga rättigheterna i det slutliga bestämmelselandet.

Uppdrag och insatser inom GSFP

29. Europaparlamentet anser att Europas försvar i hög grad bygger på unionens förmåga och på medlemsstaternas politiska vilja att på ett trovärdigt sätt ingripa militärt i externa insatsområden. Parlamentet betonar att unionen förfogar över avsevärda mänskliga, finansiella, tekniska och militära resurser som ger unionen en unik förmåga att genomföra militära och civila insatser och snabbt och i förebyggande syfte reagera på framtida säkerhetsutmaningar, till exempel genom aktiva fredsbevarande uppdrag.

30. Europaparlamentet betonar att det har uppstått regionala och lokala konflikter i stor mängd efter antagandet av EU:s globala strategi 2016, inte minst i närheten av unionens omedelbara grannskap, vilket medför många utmaningar för unionens säkerhet, eftersom konflikterna ofta får spridningseffekter. I detta avseende anser parlamentet att unionen bör bli en starkare aktör inom krishantering, konfliktlösning och fredsbevarande insatser, när så är möjligt i samförstånd med andra regionala och internationella organisationer såsom FN och Afrikanska unionen, i enlighet med sina åtaganden om multilateralism, men också på egen hand, när situationen så kräver.

31. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att införa en mer framåtblickande strategi för kapacitetsplanering och kapacitetsutveckling och att förutse framtida behov av kraftfulla EU-svar på kriser och konflikter.

32. Europaparlamentet konstaterar att unionen i dagsläget har närvaro på tre kontinenter, där sexton civila eller militära uppdrag satts in (tio civila och sex militära, varav tre verkställande och tre icke-verkställande uppdrag). Parlamentet ger dessa uppdrag erkännande såsom bidragande till fred och internationell säkerhet och stabilitet. Parlamentet betonar att uppdragen måste genomföras i kombination med en översyn av valda instrument som fastställs i Lissabonfördraget och som införts de senaste åren, i syfte att stärka deras genomslagskraft och öka EU-medborgarnas säkerhet. Parlamentet förespråkar att GSFP-uppdragens effekt ska höjas genom att målet om en andel utstationerad personal på 70 procent uppnås, och uppmanar medlemsstaterna att ge större bidrag till detta.

⁽¹⁸⁾ Rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp av den 8 december 2008 om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel (EUT L 335, 13.12.2008, s. 99).

Onsdagen den 15 januari 2020

33. Europaparlamentet välkomnar Europeiska revisionsrättens medverkan i revisionen av uppdrag och insatser inom ramen för GSFP och uppmanrar den att utarbeta ytterligare särskilda rapporter om andra uppdrag och insatser.

34. Europaparlamentet uppmanrar medlemsstaterna och EU-organen att upprätthålla ett starkt engagemang i Afrika. Parlamentet välkomnar därför rådets beslut från juli 2018 att förlänga mandatet för Europeiska unionens utbildningsuppdrag i Centralafrikanska republiken (EUTM RCA) med två år och rådets avsikt att inleda ett civilt uppdrag som ett komplement till den militära komponenten. Parlamentet konstaterar att den senaste tidens utveckling är ett positivt tecken på ett förnyat engagemang från medlemsstaternas sida, men betonar att säkerhets- och människorättssituationen i landet fortfarande är mycket problematisk.

35. Europaparlamentet betonar unionens omfattande engagemang i Sahel och Afrikas horn genom sex civila (Eucap Mali, Eucap Niger, Eucap Somalia) och militära (EUTM Mali, EUTM Somalia, Atalanta) uppdrag. Parlamentet välkomnar och uppmanrar de ansträngningar som gjorts för att regionalisera funktionssättet för de civila uppdragen i Sahel inför säkerhetsutmaningar som sträcker sig bortom de länder där EU-uppdragen sätts in. Parlamentet välkomnar dessutom EU:s stöd till G5 Sahel-insatsen. Parlamentet kritiserar i detta sammanhang att utrikestjänsten inte fastställt några lämpliga indikatorer för att övervaka resultatet av Eucap Niger och Eucap Mali, och att övervakningen och bedömningen av uppdragsverksamheten var otillräcklig och inte inriktad på att beakta effekterna av uppdragen.

36. Europaparlamentet är djupt oroat över de dussintals fall av mycket allvarliga kränkningar av de mänskliga rättigheterna som begåtts av maliska säkerhetsstyrkor – enligt vad som utretts och rapporterats av FN:s integrerade multidimensionella stabiliseringsinsats i Mali (Minusma) – och som skulle kunna utgöra krigsförbrytelser enligt humanitär rätt. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas eftertryckligen att se till att EU:s partner strikt följer internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning, utöver rättsligt bindande EU-bestämmelser, och att dessa fall utan dröjsmål blir föremål för lagföring. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att snarast möjligt rapportera till parlamentet om dessa fall.

37. Europaparlamentet är bekymrat över den förvärrade situationen i Burkina Faso och dess geopolitiska följder för Sahelregionen och västvärlden, vilka kan motivera ett civilt och/eller militärt uppdrag i syfte att stärka styrningen av säkerhetssektorn, respekten för de mänskliga rättigheterna och återupprättandet av människors förtroende för säkerhetsstyrkorna.

38. Europaparlamentet framhåller på nytt västra Balkans strategiska betydelse för EU:s säkerhet och stabilitet. Parlamentet betonar behovet att öka EU:s engagemang, integration och samordning i regionen, bland annat genom mandatet för EU:s GSFP-uppdrag. Parlamentet uppmanar att EU:s politik för västra Balkan syftar till att anpassa länderna i regionen till EU:s regelverk och bistå dem på vägen till anslutning, och därigenom stärka arbetet för fred och stabilitet i Europa som helhet.

39. Europaparlamentet uppmanar att östra Europa och västra Balkan är av strategisk betydelse för EU:s stabilitet och säkerhet, och framhåller att EU:s politiska engagemang gentemot dessa regioner behöver fokuseras och stärkas, bland annat genom ett starkt mandat för EU:s GSFP-uppdrag.

40. Europaparlamentet betonar den centrala roll som Eufor Althea spelar i Bosnien och Hercegovina för utvecklingen mot och upprätthållandet av fred och säkerhet i landet och regionen. Parlamentet välkomnar rådets slutsatser från oktober 2019 med stöd för de europeiska militära styrkornas fortsatta närvaro i Bosnien och Hercegovina.

41. Europaparlamentet efterlyser ett snabbt och verkningsfullt genomförande av pakten om civila uppdrag, som antogs av rådet och medlemsstaterna i november 2018 i syfte att stärka de civila GSFP-resurserna för att nå den överenskomna personalstyrkan och göra uppdragen mer flexibla och operativa, vilket är en förutsättning för att unionens åtgärder på plats ska bli verksamma och effektiva. Medlemsstaterna uppmanas kraftfullt att genomföra en gedigen årlig översyn som hjälper till att bedöma framstegen i genomförandet av den civila GSFP-pakten och som kan stödja den fortsatta professionaliseringen av civila GSFP-uppdrag efter 2023, inbegripet åtgärder för att säkerställa alla deltagande aktörers ansvarsskyldighet för uppdragens resultat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att så snart som möjligt testa det nyinförda konceptet med specialiserade enheter på fältet genom ett pilotprojekt och att utnyttja detta som ett sätt att göra specialiserad kapacitet tillgänglig under en begränsad tid och åtgärda aktuella kapacitetsbrister, liksom att utvärdera erfarenheterna från de första insatserna.

Onsdagen den 15 januari 2020

42. Europaparlamentet framhåller att det för närvarande finns tio civila GSFP-uppdrag med högt mervärde i form av fred och säkerhet i EU:s närområde, närmare bestämt i Afrika och Mellanöstern, västra Balkan och Östeuropa.
43. Europaparlamentet framhåller att genomförandet av den civila GSFP-pakten inte bör ses som slutpunkten för arbetet med att stärka den civila GSFP.
44. Europaparlamentet konstaterar dock att GSFP-uppdragens och GSFP-insatsernas genomslagskraft i allmänhet hämmas av ihållande strukturella svagheter och en ökande motvillighet från medlemsstaternas och EU-institutionernas sida att göra dessa uppdrag och insatser robustare, både i fråga om personalresurser och om mandat. Parlamentet efterlyser en gemensam europeisk lösning för att hantera detta. Det finns en tendens att militära GSFP-insatser i allt högre grad bygger på utbildning av väpnade styrkor (EU:s utbildningsuppdrag), utan någon verkställande dimension, och parlamentet konstaterar att de utbildade enheterna, på grund av begränsningar i utbildningen och avsaknaden av vapen, inte kan operera på ett tillfredsställande sätt och inte kan hejda väpnade uppror och uppgången av jihadistisk terrorism, även om personalen i EU:s utbildningsuppdrag utför ett värdefullt arbete.
45. Europaparlamentet beklagar djupt att behovet att uppbåda en gemensam politisk vilja innebär att besluts- och genomförandeprocesserna går i extrem otakt. Parlamentet påpekar att mycket få militära insatser den senaste tiden har fått ett verkställande mandat, eftersom beslutsprocesserna inte kunnat kompensera för bristen på politisk vilja, och uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att, när de ställs inför en kris, finna den politiska vilja som krävs för att aktivt utnyttja GSFP-strukturer och GSFP-förfaranden så att uppdragen kan sättas in på ett snabbare, flexiblere och konsekventare sätt. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att för parlamentet förklara tanken bakom vad som uppenbarligen är ett nytt krishanteringsverktyg, nämligen lanseringen av miniuppdrag i enlighet med artikel 28 i EU-fördraget.
46. Europaparlamentet betonar bristen på flexibilitet i administrativa förfaranden och budgetförfaranden, vilket leder till allvarliga problem för personal på plats.
47. Europaparlamentet betonar behovet att regelbundet utvärdera uppdrag och insatser för att förbättra deras genomslagskraft. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och kommissionen att utarbeta mandat, budgetar och insatsregler och operativa förfaranden som lämpar sig för de berörda insatserna, och att fastställa en strategi för tillbakadragande. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang mer regelbundna informationsutbyten och samråd med de berörda parlamentsutskotten före, under och efter uppdragen, och uppmanar utskotten att rikta sina besök och delegationer till områden där GSFP-uppdrag och GSFP-insatser har satts in. Parlamentet måste, tillsammans med de nationella parlamenten, få en starkare roll på området för GSFP för att garantera den parlamentariska kontrollen över den GSFP och dess budget.
48. Europaparlamentet framhåller vikten av att anordna och genomföra gemensamma utbildningar och övningar mellan de europeiska väpnade styrkorna, liksom parallella och samordnade övningar mellan EU och Nato, och på så sätt främja organisatorisk, förfarandemässig och teknisk driftskompatibilitet och militär rörlighet, i syfte att maximera uppdragsberedskap, säkerställa komplementaritet, undvika onödigt dubbelarbete och bemöta ett brett spektrum av hot, både konventionella och icke-konventionella. Parlamentet välkomnar i detta avseende det europeiska initiativet för utbyte av unga officerare (det militära Erasmus), som drivs av Europeiska säkerhets- och försvarsakademien och som har till syfte att göra det möjligt för de nationella militära utbildningsinstitutionerna att utforska möjligheter till kvantitativt och kvalitativt utbyte av kunskap och expertis. Parlamentet välkomnar erkännandet av att det inte finns någon säkerhet utan kvinnor och betonar vikten av kvinnors deltagande i förhandlingar och uppdrag.
49. Europaparlamentet betonar att det återkommande problemet för de väpnade styrkorna i länder där EU ingriper är brist på utrustning, vilket utgör en bromskloss för utbildningsuppdragens framgång. Parlamentet noterar att det är svårt att tillhandahålla lämplig utrustning i tid, i synnerhet på grund av tungrodda förfaranden för offentlig upphandling. Det kommer inte att vara möjligt att uppnå positiva resultat när det gäller utbildning och rådgivning för stridskrafter från tredjeländer på lång sikt utan kapaciteten att backa upp sådana insatser med användbara och samordnade program för anskaffning av utrustning. Parlamentet välkomnar initiativet för kapacitetsuppbyggnad till stöd för säkerhet och utveckling, som ledde till en översyn av instrumentet som bidrar till stabilitet och fred 2017 för att tillhandahålla tredjeländers väpnade styrkor finansiering för utbildning och leverans av icke-dödande utrustning. Hittills har tre projekt genomförts i Mali, Centralafrikanska republiken och Burkina Faso. Det finns en stark efterfrågan på stöd från lokalbefolkningarna på området för utbildning och leverans av utrustning.
50. Europaparlamentet uppmanar EU att ta itu med de konsekventa och ökande hoten mot skyddet och bevarandet av kulturarvet och att bekämpa smuggling av kulturföremål, särskilt i konfliktområden. Om samhällen berövas sitt kulturarv och sina historiska rötter blir de mer sårbara för radikaliserings och mer mottagliga för globala jihadistideologier. EU uppmanas att utveckla en bred strategi för att motverka sådana hot.

Onsdagen den 15 januari 2020

51. Europaparlamentet är oroat över problemet med styrkebidrag, särskilt under inledningen av militära uppdrag. Parlamentet betonar att EUTM Somalia har svårt att få ihop de nödvändiga styrkorna. Parlamentet noterar att man vid den senaste allmänna styrkebidragskonferensen den 4 juni 2019 tog upp möjligheten att uppdraget håller på att misslyckas på grund av brist på personal. Parlamentet konstaterar att det i genomsnitt endast är omkring ett dussin medlemsstater som deltar i EU:s pågående militära insatser. Parlamentet betonar att kompetensen, professionalismen och hängivenheten hos personalen på fältet är avgörande för ett framgångsrikt uppdrag. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att åta sig mer när det gäller kvaliteten på den personal som sätts in i uppdrag och att tillsätta fler av de tjänster som tilldelats uppdragen.

52. Parlamentet uppmanar rådet att förklara varför vissa uppdrag fortsätter trots att de redan har uppnått sitt begränsade militära eller civila ändamål. Parlamentet anser att det bör göras en utvärdering av alla pågående uppdrag för att fastställa vilka som fortfarande är relevanta. Parlamentet anser att EU bör koncentrera sina ansträngningar på de uppdrag där det ger störst mervärde. Objektiva kriterier för att mäta detta mervärde och besluta om ett uppdrag ska fortsättas bör fastställas och följas.

53. Europaparlamentet noterar beslutet av den 26 september 2019 att förlänga EU:s militära insats i Medelhavsområdet (insatsen Eunavfor MED Sophia) med sex månader till den 31 mars 2020. Parlamentet beklagar djupt att flott närvaron fortfarande är inställd. Parlamentet betonar det brådskande behovet att nå en överenskommelse bland medlemsstaterna och efterlyser ett återinsättande av marina resurser och ett fullständigt genomförande av mandatet.

54. Europaparlamentet anser att frågan om finansiering av GSFP-uppdragen och GSFP-insatserna är avgörande för att denna politik ska bli hållbar. Parlamentet betonar vikten av att se över Athenamekanismen i syfte att effektivisera finansieringsmekanismen för de militära GSFP-insatserna och GSFP-uppdragen. Parlamentet stöder i detta avseende det förslag från vice ordföranden/den höga representanten som stöds av kommissionen om att inrätta en europeisk fredsfacilitet som delvis skulle täcka kostnaderna för unionens försvarsverksamhet, särskilt de gemensamma kostnaderna för de militära GSFP-insatserna och kostnaderna för att bygga upp partnernas militära kapacitet. Parlamentet hoppas att medlemsstaterna snabbt kommer att nå en överenskommelse om inrättande av detta verktyg. Parlamentet efterlyser större flexibilitet i EU:s finansiella regler i syfte att stödja unionens förmåga att reagera på kriser samt ett genomförande av de befintliga bestämmelserna i Lissabonfördraget. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att överväga en flexibel mekanism som kan hjälpa de medlemsstater som önskar delta i ett GSFP-uppdrag att bära kostnaderna och på så sätt underlätta deras beslut att inleda eller förstärka ett uppdrag. Detta verktyg skulle fullständigt stämma överens med unionens mål om strategiskt oberoende på det operativa området.

55. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet samråda med Europaparlamentet om alla aspekter på och de grundläggande vägvalen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet bör rådfrågas i förväg om den strategiska planeringen av GSFP-uppdrag, ändringar av deras mandat samt möjligheten att avsluta dem.

56. Europaparlamentet stöder inrättandet av den militära planerings- och ledningskapaciteten för verkställande uppdrag i syfte att genomföra alla militära GSFP-insatser. Parlamentet efterlyser ett förstärkt samarbete mellan den militära respektive den civila planerings- och ledningskapaciteten. Parlamentet påpekar att det finns ett rekryterings- och resursproblem som hindrar den militära planerings- och ledningskapaciteten från att nå full effekt. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att omvandla den militära planerings- och ledningskapaciteten från en virtuell enhet med många utstationerade tjänster till en robust militär enhet för planering och genomförande av hela det spektrum av militära insatser som anges i artikel 43.1 i EU-fördraget.

57. Europaparlamentet noterar misslyckandet med EU-stridsgrupperna – som hittills aldrig har satts in sedan de infördes 2007 och bara har använts som ett sätt att ombilda de europeiska väpnade styrkorna – vilket framför allt beror på motsträvighet bland medlemsstaterna och på att det är komplicerat att verkställa och finansiera stridsgrupperna, vilket strider mot det ursprungliga målet om snabbhet och effektivitet. Parlamentet anser att systemet med EU-stridsgrupperna bör omstruktureras, vidareutvecklas politiskt och få tillräcklig finansiering så att det blir funktionellt, användbart, snabbt och effektivt. Parlamentet efterlyser en omprövning och förnyelse av stridsgruppsprojektet på grundval av gjorda erfarenheter.

58. Europaparlamentet noterar att klausulen om ömsesidigt bistånd (artikel 42.7 i EU-fördraget), som har återuppsatt en gång, särskilt som svar på ett väpnat angrepp på en medlemsstats territorium, visar på den solidaritet som finns mellan medlemsstaterna. Parlamentet noterar dock att villkoren för aktivering av artikeln och de närmare bestämmelserna för det efterfrågade stödet aldrig har definierats tydligt. Parlamentet efterlyser exakta riktlinjer för en väldefinierad ram för den framtida aktiveringen och ett mer operativt genomförande av detta instrument, mer diskussion om erfarenheterna av att återropa denna rättsklausul och gemensamma ansträngningar för att klargöra dess räckvidd.

Onsdagen den 15 januari 2020

59. Europaparlamentet påminner om att solidaritetsklausulen (artikel 222 i EUF-fördraget) också ger unionen och medlemsstaterna möjlighet att bistå en medlemsstat som utsatts för ett terroristangrepp eller drabbats av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakats av människan. Parlamentet påminner om att det i EU:s strategi för cybersäkerhet från 2013 anges att "[e]n särskilt allvarlig cyberincident eller ett angrepp kan utgöra tillräckliga grunder för att en medlemsstat ska kunna åberopa EU:s solidaritetsklausul (artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt)". Parlamentet påminner om att det i rådets beslut 2014/415/EU om närmare bestämmelser för unionens genomförande av solidaritetsklausulen fastställs att solidaritetsklausulen innebär att unionen måste mobilisera alla instrument som står till dess förfogande, inbegripet de strukturer som utarbetats inom ramen för GSFP. Medlemsstaterna uppmanas att överväga att aktivera solidaritetsklausulen i framtiden.

60. Europaparlamentet är övertygat om att genomförandet av GSFP-uppdragen och GSFP-insatserna måste åtföljas av flexibla instrument som gör att EU och dess medlemsstater lättare kan engagera sig för att garantera EU:s strategiska oberoende, till nytta för stabiliteten på den europeiska kontinenten. Parlamentet understryker i detta sammanhang effektiviteten i modulära, multifunktionella och verkligt operativa befälsstrukturer såsom Europakåren. Parlamentet konstaterar att denna styrka på ett framgångsrikt sätt genomfört allt fler och allt mer diversifierade uppdrag. Mellan 2015 och 2018 utstationerades Europakåren fyra gånger inom ramen för EU:s utbildningsuppdrag i Mali och Centralafrikanska republiken (EUTM Mali och EUTM RCA). Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att följa detta exempel på ett flexibelt och operativt samarbete som redan har visat sig vara värdefullt och effektivt.

61. Europaparlamentet förväntar sig att EU på ett effektivt sätt använder alla befintliga politiska Gusp- och GSFP-instrument på områdena diplomati, samarbete, utveckling, humanitärt bistånd, konflikthantering och fredsbevarande. Parlamentet betonar att de militära och civila GSFP-instrumenten aldrig kan vara den enda lösningen på säkerhetsproblem och att en "integrerad strategi" alltid bör antas. Bara om alla dessa instrument används på grundval av en sådan "integrerad strategi" kommer det att ge den flexibilitet som krävs för att effektivt uppnå de mest ambitiösa mål för säkerheten.

62. Europaparlamentet påminner om de allt större framgångarna med konfliktlösning när jämställdhet och jämlikhet respekteras under hela processen. Parlamentet efterlyser en ökning av kvinnornas deltagande och av antalet kvinnor i ledande ställning i sådana uppdrag, ett mer systematiskt integrerat jämställdhetsperspektiv i GSFP-uppdrag och ett aktivt bidrag till genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten och medlemsstaterna att ta initiativ till ambitiösa åtgärder för att öka andelen kvinnor bland internationella experter på alla nivåer inom GSFP-uppdrag och GSFP-insatser, eventuellt genom en särskild handlingsplan, riktade incitament och karriärplanering för kvinnor eller rekryteringsmekanismer som säkerställer en bättre könsfördelning.

63. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet samråda med Europaparlamentet i brådskande frågor som rör genomförandet av GSFP. Parlamentet anser att vice ordföranden/den höga representanten, eller en lämplig tjänsteman vid utrikestjänsten med direkt tillsyn över befälsordningarna inom GSFP som deltar i utformningen, genomförandet och bedömningen av pågående civila och militära insatser, omgående bör informera parlamentet om viktiga förändringar av strukturen i sådana insatser, särskilt när det gäller deras övergripande natur, mandat, längd eller förtida avslutande.

64. Europaparlamentet betonar den allt större och väsentliga roll som kvinnor spelar i fredsbevarande uppdrag och i säkerhets- och försvarspolitik, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att föra en dialog med Europaparlamentet om vilka instrument som ska sättas in och vilka åtgärder som ska vidtas.

65. Europaparlamentet understryker att den parlamentariska och demokratiska karaktären och dimensionen av GSFP behöver vidareutvecklas. Parlamentet anser att en verkningsfull GSFP som är anpassad till 2000-talets säkerhetsutmaningar måste gå hand i hand med stark parlamentarisk kontroll och hög standard när det gäller öppenhet och insyn på både nationell nivå och EU-nivå. En förstärkning av den parlamentariska dimensionen av GSFP motsvarar EU-medborgarnas efterfrågan på säkerhet, fred och utökad säkerhets- och försvarssamarbete medlemsstaterna emellan.

Kapacitet och industri

66. Europaparlamentet betonar att uppnåendet av EU:s strategiska oberoende med nödvändighet bygger på en ökning av medlemsstaternas kapacitet och deras försvarsbudgetar samt en förstärkning av den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen.

Onsdagen den 15 januari 2020

67. Europaparlamentet konstaterar att försvars- och rymdindustrin står inför en global konkurrens utan motstycke och stora teknologiska utmaningar i och med framväxten av avancerad teknik (robotteknik, artificiell intelligens, cyberteknik osv.).

68. Europaparlamentet välkomnar den betydande omsvängning som har skett i försvarsbudgetarna till förmån för de väpnade styrkorna. I detta sammanhang uppmanas medlemsstaterna att på ett intelligent sätt investera de extra medlen i samarbetsprogram. Parlamentet anser att denna utveckling måste stödjas och uppmuntras på EU-nivå. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att öka sina försvarsutgifter till 2 procent av BNP.

69. Europaparlamentet välkomnar de insatser som nyligen gjorts av EU-institutionerna och medlemsstaterna efter offentliggörandet av EU:s globala strategi för att blåsa nytt liv i befintliga GSPF-instrument och fullt ut genomföra bestämmelserna i Lissabonfördraget. Parlamentet betonar att dessa lovande ambitioner nu måste befästas och följas av konkreta åtgärder så att de på ett effektivt sätt bidrar till säkerheten på den europeiska kontinenten och i dess omedelbara grannskap.

70. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse kommissionens förslag av den 2 maj 2018 om att skapa en budgetpost på 13 miljarder EUR för försvarssamarbete i nästa fleråriga budgetram till stöd för samarbetsinriktad försvarsforskning och kapacitetsutveckling. Parlamentet konstaterar att detta förslag, som återspeglar ett helt nytt åtagande från kommissionens sida, fortfarande kräver medlemsstaternas enhälliga överenskommelse i nästa fleråriga budgetram och därefter Europaparlamentets godkännande.

71. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag från juni 2017 om att inrätta en europeisk försvarsfond som skulle samordna, komplettera och förstärka nationella investeringar på försvarsområdet, främja samarbete mellan medlemsstaterna i syfte att utveckla försvarsteknik och försvarsmateriel av absolut senaste snitt och med stöd för driftskompatibilitet samt stödja en innovativ och konkurrenskraftig försvarsindustri i hela unionen som omfattar gränsöverskridande små och medelstora företag. Parlamentet noterar att detta förslag är det första initiativ för vilket gemenskapsmedel ska användas för att direkt stödja gemensamma samarbetsinriktade försvarsprojekt på EU-nivå. Detta är ett stort framsteg för ett gemensamt europeiskt försvar, såväl på det politiska som på det industriella planet. Europeiska försvarsfonden skulle kunna bidra till finansiering av forskning och utveckling för strukturella projekt såsom framtidens europeiska luftstridssystem, stridsvagnar, flygplan för tunga transporter eller en europeisk robotförsvarskapacitet, liksom små och medelstora projekt som skapar innovativa framtidsorienterade försvarslösningar. Parlamentet välkomnar 2019 års arbetsprogram för den förberedande åtgärden, där 25 miljoner EUR kommer att anslås till forskning om makten över det elektromagnetiska spektrumet och framtida disruptiv teknik på försvarsområdet, två nyckelområden för att bevara Europas teknologiska oberoende på lång sikt. Parlamentet välkomnar också att kommissionen i mars 2019 antog det första europeiska försvarsindustriella utvecklingsprogrammet, som ger en medfinansiering på 500 miljoner EUR till gemensam utveckling av försvarskapacitet för perioden 2019–2020, och offentliggjorde nio ansökningsomgångar för 2019, däribland för Eurodrone, en nyckelkapacitet för EU:s strategiska oberoende. Parlamentet understryker att ytterligare tolv ansökningsomgångar kommer att följa för 2020 och omfatta prioriterade frågor på alla områden (luft, land, hav, cyberrymden och rymden). Det finns en koppling mellan de inköpsbeslut som medlemsstaterna fattar i dag och utsikterna till industriellt och tekniskt samarbete inom ramen för EUF.

72. Europaparlamentet välkomnar det faktiska genomförandet av ett permanent strukturerat samarbete (Pesco) som ett väsentligt steg mot ett förstärkt säkerhets- och försvarssamarbete mellan medlemsstaterna. Parlamentet betonar att denna bestämmelse, som infördes genom Lissabonfördraget 2009 (artikel 46 i EU-fördraget), är rättsligt bindande och omfattar en rad ambitiösa åtaganden för att göra det möjligt för de europeiska länder som så önskar att gå snabbare fram med gemensamma försvarsprojekt. Parlamentet erkänner den roll som Pesco kan spela för struktureringen av den europeiska efterfrågan. Parlamentet noterar att ett betydande antal projekt som är stödberättigade enligt det europeiska försvarsindustriella utvecklingsprogrammet håller på att utvecklas inom ramen för Pesco och att de också kan dra nytta av högre bidragsnivåer. Det får inte finnas någon som helst motsättning mellan Pesco- och EUF-projekten.

73. Europaparlamentet framhåller att det är mycket viktigt att Pesco anpassas till den samordnade årliga försvarsöversikten, som inleddes 2017, och EUF, för att stärka medlemsstaternas försvarskapacitet och optimera deras budgetutgifter på området. Parlamentet kritiserar ännu en gång att det hittills inte framförts någon strategisk motivering för åtgärderna i ljuset av försvarspolitiska överväganden. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang rådet och kommissionen att tillsammans med Europaparlamentet utarbeta en EU-vitbok om säkerhet och försvar i form av ett interinstitutionellt avtal och ett strategidokument om försvarsindustrin för perioden 2021–2027. Parlamentet betonar att de nya projekten bör ingå i förmågeutvecklingsplanen, som kommer att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna i syfte att överbrygga klyftan i försvarsförmågan tack vare Europeiska försvarsbyråns verksamhet. Parlamentet anser att den samordnade årliga försvarsöversikten på ett effektivt sätt bör bidra till harmoniseringen av investeringarna och de nationella väpnade styrkornas försvarsförmåga och komplettera dessa, för att på så sätt garantera EU:s strategiska och operativa oberoende och göra det möjligt för medlemsstaterna att investera mer effektivt i försvaret.

Onsdagen den 15 januari 2020

74. Europaparlamentet välkomnar den fullständiga samordningen mellan den kapacitetsfärdplan som upprättats av Europeiska försvarsbyrån och den kapacitetsplanering som hittills utförts, vilket visar att det finns en omfattande driftskompatibilitet mellan stridskrafterna i de EU-medlemsstater som är medlemmar i Nato.

75. Europaparlamentet understryker vikten av militär rörlighet. Parlamentet välkomnar kommissionens förslag att anslå 6,5 miljarder EUR till projekt för militär rörlighet i nästa fleråriga budgetram. Parlamentet betonar att man måste göra framsteg med att få till stånd en militär rörlighet som fungerar för både EU och Nato. Parlamentet konstaterar med tillfredsställelse att projektet är en del av Pesco och betonar att den militära rörligheten står inför två utmaningar: att rationalisera förfarandena och bygga ut infrastrukturen. Parlamentet påpekar att EU-medlemsstaternas kollektiva säkerhet och försvar samt deras förmåga att ingripa i kriser utomlands i grunden är beroende av att de snabbt och obehindrat kan förflytta allierade trupper, civil krishanteringspersonal, materiel och utrustning över varandras territorier och utanför unionens gränser. Parlamentet framhåller att militär rörlighet är ett strategiskt verktyg som gör det möjligt för EU att tillvarata sina säkerhets- och försvarsintressen på ett ändamålsenligt sätt och på ett sätt som kompletterar det arbete som utförs av andra organisationer, såsom Nato.

76. Europaparlamentet ifrågasätter den långsamma starten för de 34 Pescoprojekten och förseningarna i lanseringen av en tredje omgång av 13 projekt, med tanke på att inget projekt ännu har blivit verklighet, och framhåller att det behövs konkreta tidsfrister för när projekten ska vara klara och en tydligare överblick över vad deras slutprodukter kommer att innebära. Parlamentet noterar att endast fyra projekt kommer att uppnå sin ursprungliga operativa kapacitet under 2019. Parlamentet pekar på bristen på ambition i och den otillräckliga omfattningen av vissa projekt, något som gör att det inte går att ta itu med de mest uppenbara förmågebristerna, särskilt de i den första vågen, där det i första hand rör sig om förmågeprojekt som omfattar så många medlemsstater som möjligt. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att omedelbart informera parlamentet om vilka Pescoprojekt som ska avslutas i ett tidigt skede och om skälen till att avsluta dem. Den önskade inkluderingen av deltagande i Pescoprojekten får inte äventyra en hög ambitionsnivå från de deltagande medlemsstaternas sida. Deltagande av tredjeländer och enheter från tredjeländer i Pesco bör ske på stränga villkor som definieras från början och på grundval av en etablerad och verklig ömsesidighet. Parlamentet uppmärksammar här sina rättigheter till följd av domstolens dom i mål C-658/11. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga fram projekt med en strategisk europeisk dimension vilka därmed stärker den europeiska försvarstekniska och försvarsindustriella basen, i syfte att direkt tillgodose de europeiska väpnade styrkornas operativa behov.

77. Europaparlamentet uppmanar rådet att anta Europaparlamentets ståndpunkt om artikel 5 i den framtida förordningen om Europeiska försvarsfonden. Parlamentet understryker att Europeiska försvarsfonden utan dröjsmål måste slutföras. Parlamentet påpekar att detta instrument ännu inte har godkänts slutgiltigt, eftersom endast en partiell och politisk överenskommelse gjordes i april 2019. Det är viktigt att parlamentet står fast vid sin ståndpunkt i fråga om hur stor fonden ska vara, att den ska vara öppen för tredjeländer och att det ska införas en lämplig politik för immateriella rättigheter i samband med säkerhet och försvar för att skydda forskningsresultaten. Parlamentet påminner om att den europeiska försvarsmarknaden är anmärkningsvärt öppen för leverantörer från tredjeländer. Parlamentet bekräftar att Europeiska försvarsfonden inte på något sätt får ses som en form av protektionistiskt instrument. Parlamentet uppmanar de med Europeiska unionen allierade länderna att överväga ett ömsesidigt öppnande av sina försvarsmarknader. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att försvarsforskningen är mycket känslig och strategisk, både för industrins konkurrenskraft och för EU:s strategiska oberoende. Parlamentet efterlyser vederbörlig hänsyn till de första lärdomarna från genomförandet av det europeiska försvarsindustriella utvecklingsprogrammet, särskilt när det gäller genomförandet av undantagen för stödberättigade enheter, pilotprojektet och EU:s förberedande åtgärd avseende försvarsforskning. Parlamentet begär att medlemsstaterna alltid ska göras fullt delaktiga i beslutsfattandet eftersom de är försvarsindustrins slutkunder, så att man ser till att programmen motsvarar de strategiska behoven för GFSP och medlemsstaterna. Parlamentet anser att Europeiska försvarsfondens framgång kommer att vara beroende av dess förmåga att tillgodose de deltagande staternas specifika försvarsbehov, att främja försvarsmateriel som kan sättas in och att garantera att tillräckliga budgetresurser finns tillgängliga, samtidigt som överlappning av industriell kompetens undviks, nationella försvarsinvesteringar kompletteras och samarbetet inte blir alltför komplicerat och bygger på standardisering av och driftskompatibilitet för gemensamt EU-försvarsmateriel. Parlamentet anser att det är fullt förenligt med den europeiska ambitionen om strategiskt oberoende att utveckla den europeiska försvarsindustrin genom att reglera tillträdet för enheter som kontrolleras av tredje parter utanför EU till projekt som finansieras av fonden, och att det inte heller går emot EU:s och dess medlemsstaters säkerhets- och försvarsintressen.

78. Europaparlamentet hoppas att beslut om tredjepartsenheters deltagande i Pescoprojekt under inga omständigheter kommer att rucka på de villkor som man kom överens om i förhandlingarna om EUF och det europeiska försvarsindustriella utvecklingsprogrammet, med tanke på att finansieringen av dessa program understryker deras europeiska mervärde.

79. Europaparlamentet betonar rymdsektorns strategiska dimension för Europa, anser att en ambitiös rymdpolitik effektivt kan bidra till att stärka GFSP och framhåller behovet att göra framsteg i utvecklingen av teknik med såväl civila som militära tillämpningar som kan garantera EU:s strategiska oberoende. Parlamentet välkomnar införandet i nästa fleråriga

Onsdagen den 15 januari 2020

budgetram av kommissionens förslag till förordning om inrättande av unionens rymdprogram och Europeiska unionens rymdprogrambyrå för att stimulera EU:s ledarskap i rymden. Parlamentet upprepar sitt förslag om att finansiera programmet med upp till 16,9 miljarder EUR. Parlamentet välkomnar de framsteg som gjorts när det gäller EU:s satellittjänster (Galileo, Copernicus, Egnos). Parlamentet betonar att ett EU som vill vara oberoende i fråga om beslutsfattande och operationer måste ha tillräckliga satellitresurser för rymdbaserad bildframställning, underrättelseinsamling, kommunikation och rymdövervakning. Parlamentet betonar hur viktigt det är för EU att ha självständig tillgång till rymden. De rymdbaserade tjänsterna måste bli fullständigt operativa för att stödja GSPF-uppdragen och GSPF-insatserna genom högupplösta satellitbilder. Parlamentet understryker vikten av att via EUF finansiera industriprojekt med en rymddimension där EU kan tillföra ett verkligt mervärde.

80. Europaparlamentet betonar att satellitkommunikation är en förutsättning för försvar, säkerhet, humanitärt bistånd, katastrofinsatser och diplomatisk kommunikation och ett centralt inslag i civila uppdrag och militära insatser. Parlamentet välkomnar det nya initiativet för statlig satellitkommunikation (Govsatcom), som på ett betydande sätt kommer att bidra till att stärka unionens strategiska oberoende genom att ge medlemsstaterna garanterad tillgång till säker telekommunikation.

81. Europaparlamentet efterlyser en snar analys av en eventuell civil användning av Europeiska unionens satellitcentrums geospaciala kapacitet. Utöver säkerheten bör EU:s satellitkapacitet utnyttjas för att stödja EU:s och medlemsstaternas övervakning på områdena migration, jordbruk, skogsförvaltning, sökandet efter naturresurser, gränssäkerhet, isbergssituationen och många andra.

82. Europaparlamentet betonar att rymdinfrastrukturen är sårbar för störningar, angrepp och en mängd andra hot, däribland kollisioner med rymdskrot eller andra satelliter. Parlamentet upprepar att det är viktigt att skydda kritisk infrastruktur och kommunikation och att utveckla motståndskraftig teknik. Parlamentet anser att det finns ett behov av kapacitetsuppbyggnad för att hantera framväxande hot när det gäller rymden, och välkomnar kommissionens förslag, som en del av rymdprogrammet, att stärka de befintliga rymdövervaknings- och spårningstjänsterna.

83. Europaparlamentet betonar att ett växande antal stormakter i dag har militär kapacitet i rymden. Parlamentet påpekar att en princip mot utplacering av vapen i rymden har fastställts i internationell rätt. Parlamentet konstaterar dock att vissa stormakter har brutit mot denna princip genom att lägga fram ett lagförslag om en fullt beväpnad rymdstyrka och definiera rymden som ett slagfält för väpnad konflikt. Unionen måste fördöma denna utveckling mot en beväpning av rymden, liksom genomförandet av de rymdavskräckningsmedel som är avsedda att allvarligt undergräva fiendens rymdkapacitet, eftersom denna utveckling innebär ett förebud om en situation av strategisk instabilitet.

84. Europaparlamentet anser att kommissionens framtida generaldirektorat för försvarsindustri och rymdfrågor bör undersöka synergierna mellan europeiska rymdprogram och den europeiska försvarshandlingsplanen från november 2016 för att säkerställa en allmän enhetlighet på detta strategiska område.

85. Europaparlamentet är övertygat om att unionen har ett vitalt intresse av en säker och öppen sjöfart som möjliggör fri passage för varor och personer. Parlamentet betonar att fri sjöfart är av största vikt och inte får undergrävas. Parlamentet konstaterar att de flesta strategiska tillgångar, kritiska infrastrukturer och annan kapacitet står under medlemsstaternas kontroll, och att det är väsentligt för Europas säkerhet att de är beredda att stärka sitt samarbete. Parlamentet bekräftar unionens roll som global sjösäkerhetsaktör och understryker hur viktigt det är att utveckla den militära och civila kapacitet som är nödvändiga för detta ändamål. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang revideringen av EU:s strategi för sjöfartsskydd i juni 2018.

86. Europaparlamentet anser att EU och dess medlemsstater står inför ett aldrig tidigare skådat hot i form av it-angrepp, it-brottslighet och terrorism från både statliga och icke-statliga aktörer. Parlamentet betonar att it-incidenter mycket ofta har ett gränsöverskridande inslag och därmed berör fler än bara en EU-medlemsstat. Genom sin karaktär utgör it-angreppen ett hot som kräver åtgärder på unionsnivå, bland annat gemensam kapacitet för analysstöd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge stöd till varandra i händelse av att ett it-angrepp utförs mot en av dem.

87. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att EU och Nato inte bara fortsätter utan även förstärker utbytet av underrättelser för att det ska gå att formellt fastställa vilka som ligger bakom it-angrepp och därmed göra det möjligt att vidta restriktiva åtgärder mot dem som är ansvariga för dem. Parlamentet anser att det är nödvändigt att upprätthålla ett aktivt samspel mellan EU och Nato på området för it-säkerhet och it-försvar genom deltagande i it-övningar och gemensam utbildning.

Onsdagen den 15 januari 2020

88. Europaparlamentet efterlyser en stabil källa till finansiering för utrikestjänstens avdelning för strategisk kommunikation, med betydande anslag för arbetsgruppen East StratCom.

89. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten och rådet att öka sina pågående insatser för att förbättra it-säkerheten, särskilt i samband med GSFP-uppdrag, bland annat genom att vidta åtgärder på EU- och medlemsstatsnivå för att motverka hot mot GSFP, till exempel genom att bygga upp motståndskraft genom utbildning och övningar och genom att effektivisera EU-utbildningen om it-försvar.

90. Europaparlamentet välkomnar ansträngningarna för att stärka EU:s förmåga att bekämpa så kallade hybridhot, som utgörs av kombinationer av tvetydiga utspel, direkta och indirekta påtryckningar samt förening av militär och icke-militär kapacitet, och bara är några av de interna och externa säkerhetsutmaningar som unionen står inför. Parlamentet noterar diskussionerna huruvida klausulen om ömsesidigt bistånd ska kunna utlösas i händelse av hybridhot så att EU kan reagera på ett samlat och effektivt sätt.

91. Europaparlamentet erkänner den ökande betydelsen av it-kapacitet och automatiserad underrättelsekapacitet. Parlamentet betonar att den innebär hot mot medlemsstaterna och EU-institutionerna. Alla EU-institutioner och medlemsstater uppmanas kraftfullt att fortsätta att förbättra sin teknologi för it och automatisering. Parlamentet uppmuntrar vidare samarbete kring dessa tekniska framsteg.

92. Europaparlamentet erkänner den alltmer framträdande platsen för artificiell intelligens i det europeiska försvaret. Parlamentet noterar särskilt de många militära tillämpningar som artificiell intelligens möjliggör för att hantera och stimulera den operativa miljön, bistå beslutsfattandet, upptäcka hot och behandla insamlade underrättelser. Parlamentet understryker att det är helt nödvändigt att utveckla tillförlitlig artificiell intelligens på försvarsområdet för att säkerställa EU:s strategiska oberoende i fråga om kapacitet och operativ förmåga. Parlamentet uppmanar EU att inte bara bibehålla utan också att utöka sina investeringar på området, i synnerhet i disruptiv teknik, genom befintliga instrument (Europeiska försvarsfonden, Europeiska innovationsrådet, det framtida Horisont Europa och programmet för ett digitalt Europa). EU uppmanas att spela en aktiv roll i den globala regleringen av dödliga autonoma vapensystem.

93. Europaparlamentet konstaterar att ny teknik, inbegripet artificiell intelligens, som används i vapensystem måste utvecklas och tillämpas i enlighet med principerna om ansvarsfull innovation och etiska principer, såsom ansvarsskyldighet och efterlevnad av folkrätten. Med tanke på de ytterst kontroversiella fullständigt autonoma vapensystemen måste EU undersöka vilka möjligheter som artificiell intelligens erbjuder och samtidigt garantera att de mänskliga rättigheterna och folkrätten fullständigt respekteras.

94. Europaparlamentet konstaterar att en allmän ökning av propaganda, handledningar och hot med anknytning till terrorism observerades under 2018 på det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området (CBRN), och att tröskeln för att få reda på hur CBRN-vapen används har blivit lägre, enligt Europols rapport om den rådande situationen och tendenserna inom terrorismen i EU från 2019. Parlamentet betonar i detta sammanhang behovet att öka säkerheten på CBRN-området i Europa.

95. Europaparlamentet erkänner att ny kapacitet kommer att skapa nya möjligheter för enheter i insatsområden att samarbeta i ett immersivt digitalt utrymme och förbli skyddade i nära realtid, särskilt när 5G kombineras med andra innovationer såsom försvarsmolnet och system för hypersoniskt försvar.

96. Europaparlamentet understryker att EU, med tanke på att risken för spridning och användning av kemiska vapen utgör ett allvarligt hot mot internationell fred och säkerhet, måste fortsätta sitt starka och konsekventa stöd till Organisationen för förbud mot kemiska vapen (OPCW) i genomförandet av dess mandat, både politiskt och ekonomiskt, och öka sin motståndskraft mot hybridhot och CBRN-hot.

97. Europaparlamentet konstaterar att samarbetet på kapacitetsområdet fortfarande befinner sig i ett tidigt skede och att det kommer att dröja innan unionen och dess medlemsstater kan dra nytta av de konkreta resultaten av ett varaktigt och fördjupat samarbete. Parlamentet är övertygat om att det operativa genomförandet av de europeiska ambitionerna är långsiktigt och bygger på en kontinuerlig politisk vilja från medlemsstaternas sida. Parlamentet betonar behovet av flexibla samarbeten med hjälp av smidiga och modulära instrument som underlättar ett närmande mellan strategiska kulturer och interoperabilitet mellan frivilliga partner som har kapacitet. Parlamentet uppmuntrar spontana samarbeten och mekanismer för poolning, såsom det europeiska kommandot för flygtransporter, som redan har visat sig vara effektivt, och stöder en utvidgning av detta till andra områden (helikopterresurser, sjukvårdsstöd).

Onsdagen den 15 januari 2020

98. Europaparlamentet betonar behovet att tillämpa ett genusperspektiv i EU:s åtgärder inom GSFP, med tanke på den roll som kvinnor spelar i krig, stabilisering efter konflikter och fredsskapande processer. Parlamentet betonar behovet att bekämpa könsrelaterat våld som ett vapen i krigföringen i konfliktområden. Parlamentet understryker att kvinnor påverkas mer negativt av krig än män. Parlamentet uppmanar EU och dess internationella partner att aktivt involvera kvinnor i freds- och stabiliseringsprocesser och att tillgodose deras specifika säkerhetsbehov.

99. Europaparlamentet noterar den ökande betydelsen av rymdsäkerhet och satelliter. Parlamentet betonar vikten av Europeiska unionens satellitcentrum och uppmanar byrån att analysera och utarbeta en rapport om säkerheten hos EU:s och medlemsstaternas satelliter och/eller deras sårbarhet för rymdskrot, it-angrepp och direkta robotangrepp.

Försvarssamarbete och GSFP-partnerskap

100. Europaparlamentet betonar att ambitionen om EU:s strategiska oberoende bygger på Europas förmåga att agera för att försvara sina intressen, antingen självständigt eller – helst – inom ramen för ett institutionellt samarbete (Nato, FN).

101. Europaparlamentet anser att multilateralism är ett avgörande värde för säkerhet och försvar och understryker att EU kommer att framstå som en slagkraftig och trovärdig aktör på säkerhetsområdet bara om unionens åtgärder bygger på hållbara samarbeten och strategiska partnerskap med länder och organisationer som delar unionens värden. Parlamentet välkomnar vidare GSFP-partnerns bidrag till unionens uppdrag och insatser.

102. Europaparlamentet betonar att partnerskap och samarbete med länder och organisationer som delar EU:s värden bidrar till en mer verksam GSFP, och välkomnar bidragen från olika GSFP-partner till pågående EU-uppdrag och EU-insatser som bidrar till att stärka fred, regional säkerhet och stabilitet.

103. Europaparlamentet betonar att EU och Storbritannien kommer att leva i samma strategiska miljö och uppleva samma hot mot sin fred och säkerhet även efter brexit, och anser därför att det är mycket viktigt att upprätthålla ett starkt, nära och särskilt försvars- och säkerhetssamarbete mellan unionen och Storbritannien efter brexit. Parlamentet betonar att EU genom samarbete med Storbritannien kommer att kunna maximera sin kapacitet och operativa förmåga. Parlamentet anser att försvarssamarbete som systematiskt utesluter Storbritannien inte bör komma i fråga. Parlamentet föreslår att ett försvars- och säkerhetsavtal ingås med Storbritannien, så att landet i så stor utsträckning som möjligt kan delta i unionsinstrument.

104. Europaparlamentet påminner om den grundläggande roll som Nato spelar i det kollektiva försvaret, så som uttryckligen erkänns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet är övertygat om att det strategiska partnerskapet mellan EU och Nato är avgörande för att hantera de säkerhetsutmaningar som Europa och dess grannskap står inför. Parlamentet anser att samarbetet mellan EU och Nato bör vara ömsesidigt förstärkande, ta fullständig hänsyn till var och en av de båda institutionernas särdrag och roller samt fortsätta med full respekt för principerna om delaktighet och ömsesidighet och båda organisationernas oberoende i fråga om beslutsfattande, särskilt när gemensamma intressen eller EU-intressen står på spel. Parlamentet välkomnar samarbetet mellan EU och Nato genom övningen DefenderEurope 20 och anser att denna övning utgör ett verkligt tillfälle att testa Europas förmåga att reagera på en aggression, men även att undersöka utvecklingen och förbättringarna inom gränspassager och militär rörlighet.

105. Europaparlamentet konstaterar att partnerskapet mellan EU och FN är viktigt för lösandet av internationella konflikter och fredsbyggande. Parlamentet uppmanar båda organisationerna att ytterligare samordna sitt arbete i områden där de sätter in större civila och militära uppdrag, i syfte att undvika dubbelarbete och optimera synergieffekterna.

106. Europaparlamentet betonar vikten av samarbete mellan EU och andra internationella institutioner, särskilt Afrikanska unionen och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE). Parlamentet anser att EU också bör stärka dialogen och samarbetet med tredjeländer som delar deras värden och strategiska prioriteringar samt med regionala och subregionala organisationer.

Onsdagen den 15 januari 2020

107. Europaparlamentet stöder, jämte samarbeten och institutionella partnerskap, en kombination av olika samarbetsformat som är flexibla, mångfasetterade och öppna och samtidigt operativa, ambitiösa och krävande, såväl inom som utanför EU:s, Natos och FN:s strukturer, och som kan underlätta ett gemensamt engagemang i insatser och därmed stärka EU:s operativa mål. Parlamentet betonar i detta sammanhang att exempel på samarbete såsom det europeiska interventionsinitiativet, det nordiska försvarssamarbetet, Visegråd-gruppen eller den allt större integrationen av Tysklands och Nederländernas väpnade styrkor ligger i linje med denna tanke att intensifiera det militära samarbetet mellan medlemsstaterna.

108. Europaparlamentet erkänner att politisk och ekonomisk stabilitet tillsammans med militär kapacitet och militärt samarbete i Afrika söder om Sahara är avgörande för att motverka ökningen av jihadistisk verksamhet och migrantkriser och för att bekämpa spridningen och inflytandet av extremism.

109. Europaparlamentet erkänner och stöder EU:s gränsövervakningsuppdrag (EU BAM) i Libyen, som har hjälpt till med övergången till demokrati genom att tillhandahålla utbildning och rådgivning på området gränssäkerhet och arbeta för att utveckla gränssäkerheten vid Libyens land-, luft- och sjögränser.

110. Europaparlamentet uppmanar EU att infria de åtaganden som gjordes vid det fjärde toppmötet mellan EU och Afrika för att stödja ekonomisk och politisk stabilitet och den afrikanska beredskapsstyrkans kapacitet.

111. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta att samarbeta med Afrikanska unionen och fullgöra de åtaganden som hittills gjorts.

112. Europaparlamentet erkänner Arktis växande politiska, ekonomiska, miljörelaterade, säkerhetsanknutna och strategiska värde. Medlemsstaterna uppmanas kraftfullt att fortsätta att samarbeta med Arktiska rådet i alla frågor av intresse för EU och att utarbeta en övergripande strategi för regionen.

Institutionella ramar

113. Europaparlamentet anser att landvinningar på området för det europeiska försvaret öppnar upp för viktiga strukturella förändringar. Parlamentet välkomnar det utlovade inrättandet av ett generaldirektorat för försvarsindustri och rymdfrågor i kommissionen vilket skulle sortera under kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden. Parlamentet ser positivt på att detta nya generaldirektorat kommer att få ansvaret för att stödja, samordna och komplettera medlemsstaternas åtgärder på området europeiskt försvar och på så sätt kommer att bidra till att stärka EU:s strategiska oberoende. Parlamentet noterar dess fem huvuduppgifter (genomförande och kontroll av EUF, skapande av en öppen och konkurrenskraftig europeisk marknad för försvarsmateriel, genomförande av handlingsplanen för militär rörlighet, stärkande av en stark och innovativ rymdindustri, genomförande av det framtida rymdprogrammet). Parlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare precisera hur det nya generaldirektoratet kommer att vara utformat. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en plan för hur den kommer att samordna sitt arbete med andra försvarspolitiska strukturer med andra ansvarsområden (Europeiska försvarsbyrå, utrikestjänsten osv.) för att maximera användningen av tillgängliga resurser och säkerställa ett effektivt samarbete.

114. Europaparlamentet åtar sig att ombesörja en noggrann parlamentarisk tillsyn och övervakning av de europeiska försvarsuppdragen, försvarsinstrumenten och försvarsinitiativen. Vice ordföranden/den höga representanten, rådet och de olika berörda europeiska strukturerna uppmanas att regelbundet rapportera till underutskottet för säkerhet och försvar om fullgörandet av deras mandat.

115. Europaparlamentet begär att en europeisk försvarsstrategi ska utarbetas som ett nödvändigt komplement till 2016 års globala strategi, med ramar för styrning och planering, vilka båda är avgörande för att nya instrument och resurser ska kunna genomföras på ett verkningsfullt sätt.

116. Europaparlamentet betonar att det, med respekt för den militära neutraliteten i flera av medlemsstaterna, är mycket viktigt att säkerställa stödet från unionsmedborgarna för att underbygga den politiska ambitionen i EU:s försvarspolitik. Parlamentet understryker att tre fjärdedelar av unionsmedborgarna enligt de senaste opinionsundersökningarna förespråkar mer säkerhets- och försvarssamarbete medlemsstaterna emellan och därmed en gemensam försvars- och säkerhetspolitik för medlemsstaterna, en andel som har legat på över 70 procent sedan 2004.

117. Europaparlamentet efterlyser successiva steg i riktning mot en gemensam försvarspolitik (artikel 42.2 i EU-fördraget) och i slutändan ett gemensamt försvar, samtidigt som man stärker strategierna för förebyggande och lösning av konflikter, bland annat genom att öka de finansiella, administrativa och mänskliga resurserna för medling, dialog, försoning, fredsbyggande och omedelbara krisåtgärder.

Onsdagen den 15 januari 2020

118. Europaparlamentet anser att en EU-vitbok om säkerhet och försvar skulle vara ett mycket viktigt strategiskt verktyg för att stärka styrningen av EU:s försvarspolitik, och att en sådan vitbok skulle bidra till att gradvis utforma den europeiska försvarsunionen samtidigt som den skulle erbjuda strategisk långsiktig planering samt möjliggöra en successiv synkronisering av försvarscyklerna i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar rådet och vice ordföranden/den höga representanten att utarbeta ett sådant verktyg och inkludera det i bland annat planeringen av den fleråriga budgetramen, och med det ytterligare målet att säkerställa överensstämmelse mellan EU:s globala strategi, den samordnade årliga försvarsöversikten och Pesco.

119. Europaparlamentet påminner om artikel 44 i EU-fördraget, där det fastställs ytterligare flexibilitetsbestämmelser och införs en möjlighet att anförtro genomförandet av krishanteringsuppdrag åt en grupp medlemsstater. Denna grupp medlemsstater skulle utföra sådana uppdrag på EU:s vägnar, under politisk kontroll och strategisk ledning av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik och utrikestjänsten.

120. Europaparlamentet betonar att den kommande konferensen om Europas framtid bör inbegripa reflektion över den framtida europeiska försvarsunionen och i synnerhet behovet att inrätta en europeisk insatsstyrka med tillräckligt effektiv försvarskapacitet för att kunna verka i fredsbevarande och konfliktförebyggande åtgärder och stärka den internationella säkerheten, i enlighet med FN-stadgan och de uppgifter som anges i artikel 43.1 i EU-fördraget.

121. Europaparlamentet varnar för mångfalden av institutionella aktörer och överlappningar i EU:s försvarsmiljö. Alla berörda parter uppmanas att reflektera över hur det vore möjligt att förbättra denna miljö för att göra den mer begriplig för medborgarna, mer institutionellt logisk och sammanhållen och bättre på att uppnå resultat.

122. Europaparlamentet efterlyser en reflektion kring vilken roll som Europeiska försvarsbyrån bör spela i den gradvisa utformningen av en gemensam försvarspolitik för EU.

o

o o

123. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionsledamoten med ansvar för den inre marknaden, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, de av EU:s byråer som är verksamma på områdena rymd, säkerhet och försvar samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
